

Зоран Николић

Песме

СОНЕТ И...

И сетих се Сунца а ноћ је била,
видим таму и звезду једну,
кад је угледам шире ми се крила,
јер је замишљам тако чедну.

Али светлост њена не трепери мени,
јер сам према њој обичан планет,
како нам је некад тако мали свет
ако си заљубљен, кад те нешто плени.

Време тече, светлост је слабија,
очи њених сјај и даље пламти,
ла ли може љубав тако да не прија.

Не постоји крај а да није срећан,
Сунце ће ипак кад тада изаћи,
хватајући се за сламку која ће се наћи.

2. 1975.

КОРАЦИ

Ево,
одјек њених корака
кроз ходник.

Већ је на вратима,
атмосфера се мења
сувише је топло,
у души ме нешто стеже,
стеже.

Лице ми је камен,
а наличје?
Напољу је свеже,
замагљени прозори говоре
као и моје очи, мутне су
нема их више у извору
њене свеглости.

1. 1976.

ИЗБЕГЛИЦЕ

Избеглице свуда ту су
да ли знате ову причу
и на њима (абар) стичу.

Ком' да иду
жена, деца
и понека бака јеца
у рукама страшног суда
као оци и дедови
побијени што осташе
по њивама и јамама
нешто има у Србима
што им смета
па сву кугу света
на њих дигли да нестану.

Ни лекова, па ни хране
чак и Сунце да им бране
кад би могли.

Мрак је наша околина
стешњава нас лед стрмина
богом лечи вражја матер,
прикривена тотемима.

Рашта љубав што им дамо
погинути ми смо свикли
мисле они
и благослов им поклони
први свети, Небо чујеш
од кад љубав ми дадосмо
поколења нам несташе
злотвори се не кајаше.
Вековима звезда наша
светлост даје твоме духу
и тако ће увек бити
ал' то немој Земљи крити.

7. 1993.

500 000 СРБА ДОЛАЗИ

Крајина је остала
Јасеновац је остао,
народ није опстао
с прецима се растао.

Богородица илаче,
госпа се господи
водећи са собом
звер на зверима.

Траса њене шетње
стално носи претње
гази по Србима,
звер пуста по њима.
Звер мушка и женска
с маском гротеска,
једе људе даље,
притишће у раље.

И кости им једе порекло и име
векове им гута
по српској крви плута
хранећи се тиме.

Богородица плаче
госпа се господи
из Међугорја звер води,
побеснело светско пашче.

А медијски свег,
западни проклет,
политичко лагање,
жељно српске патње.

500 000 Срба долази
колоне ужаса,
дотучени, понижени
код нас тражс спаса.

10. 1995.

ШКОЉКА ПЛАВА

Побећи у небо
у његово срце,
од очаја стварна
ружан сан би требо.

Ал' то није сан
већ стварност је права,
туђа ал' је јава,
скоро сваки дан.

И тако већ редом
године пролазе,
у дну Сунца зрака,
овичен бедом.

Ал' знам једног дана
отвара се небо
као шкољка плава,
изничући из свог заборава.

6. 1995.

ДАХ

Моравија
старина
ко марина
бор
раст
стар
лепих крила
космополитска
пупуљичаста
црвена
ружа

растера
дахом
бакарним
мору.

ПОСТОЈАНА ОНА

Ја сам богат човек
расут попут мрене
Постојана она
свуда мрежу плете.

Распојасан табор
у лицима звона
од звоњаве раште
клембесаве уши.

И шах му је прљав
кад по њему играм
и тврду је раку
спремιο за мене.

Ал' знам једног дана
моје успомене

спашће ме од зова
из утробе земље.

И речима своја
успомена стара
разјасниће челик
у хрпу калова.

1966.

И СУТРА

И сутра
кад на планети
престану ветрови,
и када завлада
пустињски прах,
тражићу лахор
где су светови
осетили
спаса дах.

12. 1995.

БЕЛЕШКАОПИСЦУ

Зоран Николић је рођен 1958. у Београду. Матурирао је у II београдској гимназији, дипломирао је на Географском факултету и Вишој туристичкој школи у Београду. Радио је на разним пословима у Министарству одбране, затим као тениски тренер у београдским тениским клубовима, професор у основној и средњој школи и другде. Сада је слободан уметник. Члан је Удружења књижевника Србије од 2003. године.

Песме, приче, одломци из романа и прикази његових књига објављивани су у дневним и књижевним часописима: Мостови, Улазница, Гамбит, Књижевне новине, Политикин културни додатак, Политика за децу и Експрес. Сарадник је дечијег програма Радио-Београда *Добро јујиро децо*.

Објавио је следеће књиге: збирка песама *Сонет и...звер*, Народна књига – Алфа 1998, збирка песама за децу *Облаци кристјали*, Народна књига – Алфа 2000, приче *Исјихи за ноћ*, Народна књига – Алфа 2003, приче за децу *Печурка над зденцом*, Bookland 2006, драме *Свејла у времену, иза...* самиздат, 2009.

Добитник је награде за најбољи књижевни рад на 48. конкурсy Савеза јеврејских општина СЦГ за приповетку 2004. године и прве награде Радио-Београда за радиодрамску минијатуру 2012.

Бави се и сликарством. Излагао је у пројекту *Византија у делима савремених српских уметника* на изложби *Византијски одбљесци*.